

Et huius rati, ex assumptione sue humana ad rationem animalium, nullum resolu-
tum esse de ratione, sed ex pleniori ratiōne, ad rationē animalium.
P. 2º dicitur tunc, quod plenior admitti potest, dicitur aliquid ratione, q.
sumptuosa, extra rationabilius; id est augeri ratione minima, q. p. ratione
animalium, non habere, ad hanc posteriorē, sive pleniorē rationē, dicitur,
resolvantur, nouae identitatis, & diversas si, ad identitatis rationē
comū rationē, in ea nulla dicitur ratione subiecta, q. p. q. ad hanc
rationē habentis aequalitas, plenior de ratione subiecta, & generalia. q. p.
ad hanc rationē possunt, sive sunt plenior, q. m. m. q. ratione
diversas, sive iudicantur aequaliter, prius, & nō, subiectam denun-
ciari, ex antiquis.

Hoc sentītūtū dicitur & plenior, sive ex parte operariorum
ratione, tunc p. rationē animalium, & sufficiens. In
ordine talis magis nichil; p. i.e. Parte 1. q. p. Parte 2. p. q. ratione
ratione animalium, ad hanc posteriorē, maxima, ut hoc extimetur. Et p.
ratione animalium, q. p. impugnabilius opio supponitur, & aliquid, hunc opio, p.
ratione animalium, p. p. hanc rationē, q. ratione animalium, & cum identitatis
rationabilius ratione faciat, q. ratione animalium, hanc rationē, & obstante, q. p.
& assumptionis habentis, officia prout identitatem, ad quicquid
rationē identitatis eis diversas, majori cum fronte, assumere possi-
mus, p. p. Quoniam officia hanc rationē, q. p. hanc rationē subiecta, &
diversas ab illis, q. p. hanc rationē subiecta accipi.

2º, q. p. ut plenior ratione iudicari cum Tertio. S. 2. Sub.
1. b. 3. d. 43, & 49. potest deus effici, q. hanc ratione
ratione animalium, hanc ratione a ratione, q. hanc ratione, sive idem
ratio scitatis, aut humilitatis, q. p. idem potest deus effici, plenior ratione
efficiendo fisi, oio transire a misericordia, q. p. ratione animalium, ratione animalium
diversas. Et sic aliquid regat, q. ratione animalium hanc ratione in partibus. Ne
deus i. optime notat, nō habet iniquitas, ut visus quis nobis i. illa
ratione, de ea ratione p. dicit. et iniquitas et in spissitate, q. p. ratione animalium
infecti multiplicari possit, et multiplicari seditiones, eas i. facti-
bus, n. n. ex eo, qd aliquid nobis i. visus quis, nō arqueremus,
et impossibile. Namq. ratione animalium sicut humana ratione possit
conqueremus, sicut ratione animalium tunc, de ea ratione, p. ratione animalium
sicut humana ratione, & visus ex ea ratione, aliquid q. ratione animalium

42

ignoramus mīus, q̄ a deo locū p̄fuit. Et tū ille posibili
p̄rat, ut mī ceterū habemus, q̄o s̄c̄o Phaidonē ē, ut p̄-
sibilitate p̄fuit?

B. Vnde p̄is, s̄c̄o d̄ h̄enq̄alū ē, q̄d mani-
festans s̄ h̄icōs vniuersit. q̄d tū vniplacat mani-
festans s̄ h̄icōs p̄fere augeri p̄fetas, p̄focibat, q̄d 10 p̄fetas,
n̄ 10 p̄fetas p̄fabilit̄, ut it̄ evidēt̄ vñligerent̄; unde tū ut
vñligerūt̄ n̄ 10 p̄fetas. M̄p̄to p̄fabilit̄ 10 p̄fetas vñligerant̄ colla-
tiones; q̄d n̄ h̄icō s̄c̄o cūdāt̄, n̄ p̄fis augeri d̄sūt̄ p̄fetas.
q̄d lāt̄o p̄ficiunt̄, q̄n̄c̄o nāt̄o, ut p̄fauimus, d̄ s̄c̄o
p̄fabilit̄ t̄fend̄i p̄fet̄, plures q̄d 10, lāt̄o p̄fetas, q̄d apparet
ex dicti p̄ficiunt̄. ubi ordi, actionēs cūdāt̄ mār-
gut̄ d̄ aīs fili, mārū p̄fetas vñligerūt̄ nāt̄o, q̄d p̄ficiunt̄ d̄ s̄-
vñligerūt̄ plures q̄d p̄farent̄.

Arḡis p̄ d̄ op̄is faulimē d̄s̄olunt̄; Ad 1^m
lēnt̄o ē, plures a mālt̄i vñcōgitatibz fūst̄ p̄-
tas, nām p̄t̄lāgorici 20 p̄fabant̄; atq̄ plures, ut vñliger-
ant̄ sp̄u d̄s̄imp̄hēi, et vñligerūt̄, initio p̄fiant̄, et apud p̄y-
thagorū i. p̄fiam i. 2. p̄t̄ia, n̄s d̄ mārū p̄ficiunt̄ d̄ mārū
inueniunt̄. Ad 2^m d̄s̄o, q̄d 2. Q̄y, p̄t̄iam d̄ mārū p̄fici-
fient̄ sūt̄ian̄ p̄fet̄, f̄ aut̄is; Ad d̄s̄olunt̄ d̄s̄olunt̄, a suffi-
ciōt̄ d̄s̄olunt̄, atq̄. n̄o iñs accīs p̄fet̄ dāt̄ d̄m̄t̄oīs ē d̄ s̄-
vñligerūt̄, si it̄ d̄s̄olunt̄, d̄s̄olunt̄ d̄m̄t̄oīs n̄ repugnabunt̄. Ad
3^m arḡis s̄c̄o, s̄c̄o ē p̄fabilit̄, illorū quatt̄o gradus
acti, extēt̄i vñligerent̄, vñcōtabilis, sentēt̄i, et illigēt̄i.
Et n̄s 2^m s̄c̄o, q̄n̄ d̄ h̄icō agam̄, plures q̄jā d̄s̄olun-
tibz ē, q̄ ignoramus; tūn̄ tū nōm̄i nāt̄o my, q̄nd̄ s̄j̄,
nāt̄o part̄i assert̄o, nob̄i nominauant̄ sp̄o, in r̄s̄p̄t̄u
p̄ficiunt̄, n̄ q̄d plures p̄fet̄ bīt̄o c̄sp̄ia, n̄s d̄t̄ 3. 2. 3., n̄
tū h̄icō vñligerūt̄. Ad 4^m arḡis d̄s̄o, mārū n̄iē
vñligerūt̄, cōt̄o s̄c̄o, et tūt̄ effigie, iñs d̄o p̄fue
p̄fanta, p̄t̄ voluerit̄, nouas entitātēs d̄ mārū p̄ficiendo
im̄p̄ficiāt̄, nāt̄o tūt̄ ins̄tit̄o aut̄ p̄ficiatura, p̄d im̄
p̄ficiōt̄ manifestāt̄ infi. Ad 5^m d̄s̄o, illū arḡi,
s̄c̄o s̄c̄e r̄m̄o, si ex 10 p̄fetas multiplicari vñligerūt̄.

qd' utrāq' suprīlī, nomine pūntū pītālārū, admittēmus;
et cum hoc nō existimemus, ex eo capite, sūt in abī, sibī
nō egit, illud arguimus.

Si tū aliquis lāmōtānō allegerit, vobis nō
mīj flīkī rīs, aliquas ex pīlī vi hūne mīnō
sufficit. Tū 2° pītālī, scīndo illam identīnō nō
pītīnē ad 3° pītālī, al dīo nō ī, et ubiqūs entītābī
pītālīlīdū oīo dīnēsā: Et dīat, iō camō ī īnūam iden-
titātū, qāt' nūy pītītū wīcānāi, et ex wīcānōi, nālī et
rītī nouā identītās; nō tū en wīcānōi nouā pītālī, uno
nūy ad illud nullo mō pītītū, ut dīxi, et humanity astūp-
tāo, mī vi hūne dīi pītītū, ut nūlī pītītū. Tū 2° pītālī
pītīnō dīo illāz qītātys mās, dīnārūm spī a mīnā, ad alīas
pītīs dīpōmētūs hadīnū sub tōt qītī ihīnē, uno Sac mās,
nō factō datī, nō ita tū pītālī de manō condēndāo; un', camō
qītī pītālī, tam ampliā iō, et tam late pītālī, mag' nālī iō,
curdūy, us qītātys, et plūs spīs, sub mīj qītātys idēntītys
efficiat qītī plūs pītālīs de manō, ut en tīs pītī sub mīj
qītātys pītālībī, nō dīnēsā. Tū 3° pītālī, idē-
do dīmā oīpīs, id tītūmō dīnēgāndūrū ī, qāt' dīvīsōnō
implicat manifestans, Et dīo Sac mās, ex collēctionibīs pītā-
lībī, factī, Et ex solī eōi argōtī, pītālībī, pītālībī, pītālībī
multip-
cāndā fore pītālīs. Tū 4° pītālī, dīi pītālī fī
nō ī camō mās, id solūmō condīcio, et hoc nō, qītīcī ex pītālī
dehīnare arguimus, qāt' ex Sac rāhītī pītālīs multiplicāre sānt.
Hoc dītā pītālī dīnēsā, ut sātī.

IN CAPIT. 8^m

de Subta.

Hactēm in expīcāndā hīcītī entīj mī coī mīmōrāti lāmōg.
de mīmōbī, vi qītī pītālīs ex partī, dīcāndā rāmō et,
magis in partī. Si hoc iōtī 8^m cap. de Subta dī Physio
lētūrū sumū; uno nō illū nālī et mīmōbī, dīcāndā rāmō, te
pītālīfīmō, et suprīlī, qītī nōhītātī pītālī, ut dīnēsā
2° pītālī hīcītī dī, oīpītītū et, ut oīi trātātātī, qītīcī pītālī.

43

Hoc p̄i caput, & p̄i p̄i, in 3° p̄i s̄ecundum, de q̄d 4° disp.
instiutum, 2° pars huius p̄i p̄i, de c̄is subi. vñitatis
et p̄i p̄i latius p̄i, agit unica hys., 2° de c̄is subi. et
p̄i p̄i, 3° magis tenui p̄i, 3° dulcior hys. de subi. et p̄i p̄i
vñitatis disputatione, q̄m. n. ut post ratione p̄i p̄i
subi. et p̄i p̄i p̄i p̄i p̄i debet, r̄as?

Disputatio L^a.

De c̄is subi. p̄i p̄i sumptuosa.

In hac d. n̄ de subi. p̄i p̄i; ut al subi. latissime accepta,
et p̄i p̄i subi. ius et tractamus, in quoniam, in quoniam
poterit sit, illius illos, in 2° p̄i. 2° subi. respondeat, ut subi.
aut eo realius sit, aut magis, op̄ibꝫ, aut inop̄ibꝫ, si accidit,
eiusq; ius vacat. 3° subi. est inquit, ut subi. ita sit
est q; se enti, ut ei repugnat vñitatem

S C C l i o L^a.

Quare sit c̄is subi. latissime
sumptuosa?

Iunnius sent. hoc de c̄is subi. p̄i p̄i sumptuosa insti-
tutum, instans q; subi. hoc lo; et sumptuosa
signata, in q; subi. illo valit, atq; c̄is, Nam q̄m q̄m hoc
tractamus de subi., n̄ p̄i p̄i subi. p̄i p̄i. In eo tractamus
de eo p̄i p̄i et ius acciuntibus, Et in aliis q̄m signata subi.
in sententia, atq; c̄is. In hoc sententia illud quod dicitur s. M. p.
c. o. q; in lippis aquosum ad eas subi. Quo subi. min-
imodat, Quo n̄. ad illorum locis, d. signat, atq; n̄ c̄is, uo
aperte constat, qd subi. in hoc sententia, ius sit acciuntibus,
et c̄is sententia.

Et c̄is subi., p̄i extensio ad eis, et solas subi.
apti signant, et n̄i subi. extensio dicitur
culsum, itaq; subi., summi a v. subi., et subi., n̄i in
extensio, p̄i subi., signat subi. et c̄is, n̄i subi.
sit p̄i p̄i, de q; 3. d. dilectionis. Et q̄m ratione subi., signa-
nat ab eis subi., tangit enim substantia culsum, et substantia:

ma ha cpi iij fiat, q̄ parte nostra substat accidib⁹, ex sub-
stantando, ut subtrahit substantiam, sive sit q̄ illam, et ut substantia
perire, q̄m̄ subtrahit substantia superiorib⁹, q̄m̄ Petrus, su-
trahit, visus, atq; &c. In q̄ m̄ substundi, ut nostra perire,
quoniam accidit singulare, aliq̄t̄r̄ sicut in substantia l⁹, nunciam⁹
istis substat q̄ nō accidit, ut id indicat aliquo, a q̄ substa-
nti⁹. Ne ita substat accidit, ut sitq; illi sic locut⁹ hoc d⁹
ito sustentans, ut n̄ sustentat, q̄ optime declarauit Petrus
¶ Mpp̄ & q̄. Cq̄do de subtrahit, Hoc ad q̄ iij misit, ex
eo tunc subtrahit q̄d n̄ de nostra deuolu⁹, q̄d de illis ceteris, & de-
cico, sola nostra substantia, ita sustentat ut n̄ sustentatur. Substa-
nția primogenitam substantiam, duplex isti spiritus operatur, 1⁹ ab alio
lato, p̄dicti uicent inde, iure extendit q̄ se, q̄ exponit q̄ negat
esset in nostro, Atq; d⁹ spiritus ubi relata nō, sustentandi in-
dit accidit

Sicut ex spiritu substantia accidit, nō substantia ex-
istendi q̄ se, q̄d ita illa, q̄d nos & 2⁹ in nostra, non iam vult
n̄ operari, q̄m̄ ex substantiatione accidit, q̄ sicut q̄d p̄cipio: nō
nihilominus, si agemus de uero se, priore in nostra spiritus ex-
tendit q̄ se, sive n̄ extendi in nostro substantiam, q̄m̄ spiritus uer-
tentandi accidit: q̄ potius, sive substantiatione accidit, nā nō su-
stancia inuenit; q̄d uideris, q̄d prius sit in nostra extensio q̄ se, su-
stentare, in nostro substanti⁹, q̄m̄ substare accidit, Hoc d⁹ ex-
tenuit, quoniam Deo sicut p̄ficiuntur q̄d nostra, seducti infi-
festationis, q̄d n̄ est se extensio, & nihilominus, n̄ substati accidi-
tib⁹, tamq; q̄d sit in eis mali, ut ordinari in celestib⁹, tam
q̄d simplicitati int̄it⁹ actus, q̄d q̄d Dux d⁹, spiritus regnaret. Atq;
d⁹ q̄d q̄d impossibile fieri possit, nostra creata missa accidit,
nihilominus p̄dūta nostra, ino p̄fectior reliquit, q̄ ex sua
limitib⁹, accidentib⁹ egent: q̄d tūdū nec nostra, accidit, q̄d substi-
tare, q̄d sine obligacione ratione q̄ se, iē q̄d prius in nostra no-
stra, substare nō ei q̄d postea, cōtrary in nostra facta, & limi-
tata, 2⁹ spiritu, q̄d q̄d de spiritu substantia accidit, q̄d prius in
nostra in eis mali; de, q̄d extendit q̄ se & condit d⁹ aliqd.

Quod si.

Quare 2°. ut subiectum sit, et iustificatio? / Tunc q[uod] se
extor? / ut quia videtur genitivo aliquod. 1° de iis
subiectis vobis sumptibus, n*on* i*n* subiectis, ne p*ro*p*ri*is superioribus, in hoc q*uod*
aliquod ex se a*pro*p*ri*e habet; T*u*um p*ri*us sit egredi p*ro*p*ri*e in subiectis
s*ed* subiectis aliis. Ne q*uod* e*st* h*ic* i*n* subiectis, subiectis accentu-
atis; Cum ha*n* i*n* 2°, q*uod* in i*n* j*u*ntio*n* i*sp*ectu*s*, q*uod* ei*n* i*co*ponde*n*
re*s*, q*uod* ali*us* p*ri*us, o*r* o*li* s*p*ec*t*ut. 2° i*n* subiectis, n*on* i*n* de
i*is* q*uod* vobis sumptibus, i*n* j*u*ntio*n* subiectis, q*uod* i*n* i*co*ponde*n*
subiectis, s*ed* p*ro*p*ri*is, i*n* i*co*ponde*n* p*ar*tic*u*l*ar*is, o*r* m*u*lt*o*-
minu*s* subiectis n*on* h*ab*ent; T*u*am*en* i*n* subiectis, s*ed* n*on* p*ar*
t*ic*u*m*bi*s* p*ri*us i*n*; T*u*am*en* q*uod* ita d*icit*ur, u*ni* t*ac*tu*s* s*ed*, i*n* i*co*ponde*n*
s*ed* subiectis, f*ac*to*n* n*on* i*n* i*co*ponde*n*, s*ed* illam*em*
d*icit*ur i*n* co*mo*d*it*is, n*on* i*n* h*ab*et*ur* i*c*as*is*.

Si me qd' auto i^o in vicino illam subire, e qd' qd'
extremi duorum opere liceat. L^o negotium.
2° positivum: id est nego^o, signo^o rite qd' extre^o, cum id extre^o
in illa, veluti in subto in auctorij: 3° sensus positivus, id
signat, cum in eo deicti rationes p^o le extre^o, atq^o si ea, singu-
litatem, posse independentem, et ex se sufficientem, ut sit in-
dependentia libera in auctorij. 4° signum i^o independentie
rationis positivae, aspectus in auctorij, duplium i^o: 1° i^o explicitio
rati, sic abo mo^o radicali, qd' in eo positiva d, ut subito tra-
cy me sit, ut ipsi desit, rationis independie, falso, et actuali
a ratio rationis. 2° independia d, actuali, e falso, qd'
ratio vera, e falso, independentia d, a ratio in auctorij. Sic
ad quinque operas.

Fijo 2, si ase dixio pñntio d'oyg e exariss nego
stigas, Christg tunc sicut; Si vos n' extis im-
alo, ut in libro iherosolim: Dibio d' bone, dicens pñntio tñr,
n' icely. L' m' qas illas pñntio tradidit, q' satis pñntio
hoc d' g' independiencia a suyo. Si dibus q' pñntio pñntio
si bona; q' d' pñntio n' is ecley, ondib' qas nego n'icely
negociacione, n' fuit ii' qas enty pñntio, q'li tñrve; 2' m' d'la
q' nego undi in libro, supponit foris tñrve, in q' velut in
alzuo pñntio pñntio; q' in eo foris, q' pñntio mitur;

cic subiecto vixi sumptus, & nō in negotiis forendus est. Tēr' sol
boyū iūcū subiecto cūtūrū pīst, in glābi aptitudine, ad ex-
tentum pīst, non hāc aptitudine sit negotio, supponat iūcū,
cū debet.

Rō 2, S' dīs' s' subiecto subiecto & ens pī se extensit
īgās pīstīne, offīciat q' s'ne sūm'. subiecto & en
pīstīne īdīpendēns, actūm ībasīonī, īdīpendēns pīstīne, ap-
titudinē, radicale, s'ne pīstīne. Tūm dīs' i' g'z' īdīs' nō
pīstīne iūcū, ut cū vītī vītītūt, q' t' th' 1, ī g'z' c' 22.
q'z' quāc' īdīs', q'z' trādītī pīstīne, q'z' nō ī vītī pīstīne m' vītī;
q'z' īdīpendēns g'z'īvām' radicale, q'z' nō vīc', dītītī ad
vītīam', q'z' ē un' pīstīne pīstīne. q'z' pīstīne īdīs' i'
j'z' pīstīne, aut dīfīs' īdīs', q'z' i' pīstīne i' g'z' ī pīstīne.
S' dītītī īdīpendēns pīstīne a' subiecto ī basīonī ī pīstīne
vī subiecto, & i' m' q'z' ī basīonī dītītī, q'z' i' g'z' pīstīne, dītītītī
ad subiecto. q'z' īdīs' īdīpendēns pīstīne, q'z' ī subiecto īdīpendēns
m'emb' īdītītī īdīs', i' nō c'pī, dītītītī pī radicale
dīpendēns, aptitudinē, a' subiecto ī basīonī. q'z' subiecto ē
constabat i' nō īdīs', dītītītī pī īdīpendēns, radicale, q'z'
pīstīne, aptitudinē, a' subiecto ī basīonī. N' d' illa īdīs'
cīc' pīstīne, īdīs' īdīpendēns pīstīne, nō īdīs' vī pīstīne dīfīs';
nō pīstīne, ut īdīs' īdīpendēns īdīs', nō īdīs' īdīpendēns, q'z' vī pīstīne
vītītītī, nō īdīs' vī pīstīne, & dīfīs'.

Rō 3, S' dīs' subiecto, subiecto & c'pī s'ne vītītī
offīciat Dīs' īdīpendēns; q'z' īdīpendēns īdīpendēns
vītītī, a' subiecto, īdīpendēns pīstīne, & actualī, nō ī īdīs', nō
pīstīne. Vītītī pīstīne īdīpendēns actualī, & pīstīne extīc'ī
pīstīne, vītītī, & nō ī illa, nulli' vītītī nāc' īdīpendēns
vītītī, & soli' Dīs', q'z' actualī extīc'ī, hīc' īdīpendēns, vī
pīstīne, aut illi' pīstīne. S' dīs' dītītītī īdīpendēns
vītītī dītītītī, q'z' subiecto nāc' īdīpendēns; q'z' ī extīc'ī
pīstīne, pīstīne, & actualī, & īdīpendēns nāc' subiecto vītītī; Dīs'
i' ī dītītī īdīpendēns, nō ī pīstīne īdīpendēns, & multo' mīn' īdīs'.

Quāc' Rō 3, q'z' ī subiecto, s'ne īdīpendēns vītītī
vītītī īdīs' īdīpendēns, illa Dīs'; subiecto īdīs' q'z'

extra i. d' eis poniūr. mīlēndēs, p. subto mīlēnōis; radicālē;
et ap̄t̄itūmēlē mīlēndēs? vñ qd̄ idm̄ d' eis, et eis subto,
qm̄ in eo mīlēndēs poniūr, uñlibet subto, tam̄ sp̄le-
tāḡis mīlēndēs, qd̄ nō; aut subto sūm̄at? poniūr
vñ d' ap̄t̄itūs, et qm̄ qm̄ t̄ fīs mīlēndēs. a mīlēndēs
nō fēndit ut a subto mīlēnōis, nō effiḡit vñ p. le vñm̄
mīlēs, et subto erant in mīlē s̄paratas uñ fīs, a qd̄ dīpendēs:
s̄t̄i s̄t̄, qm̄m̄ mīlē dīpendēt, a uñlētātē, qm̄m̄ dīpendēt,
vñm̄ illē effīct, vñ p. fīs, nō fēndit, t̄m̄q̄ a mīlē in dīpendēs;
vñm̄ qd̄ ap̄t̄itūm̄ p. dīpendēs. 3. subto sp̄leas, p. p. fēndit
et mīlēnōib̄s, ut a subto p. dīpendēs, et subto singbās, a vñm̄ effī-
cītātē, qd̄, aut c̄xplānī, qd̄ vñm̄ h̄i dīpendēt suam̄ s̄idm̄ s̄omp̄
seruit, qd̄ mīlē p. dīpendēs, qd̄ a subto mīlēnōis s̄t̄ mīlēndēs. vñm̄
vñm̄ subto mīlēs, p. dīpendēs, p. t̄t̄ qd̄ aq̄ mīlēndēs s̄t̄.
im̄ qd̄ s̄t̄ mīlēndēs in subto mīlēnōis, qd̄ oī mīlē s̄u-
mīlē p. dīpendēs.

¶ 4. 3. mīlē s̄uīt̄i mīlēndēs a subto mīlēnōis,
in qd̄ vñm̄ subto poniūr. Et in dīpendēs, sit nō r̄pug-
nāt̄, ad extēndēs p. dīpendēs, qm̄dām̄is in qd̄i s̄uīt̄i mīlēnōis, mīlē-
nōis, nō r̄pugnāt̄? qd̄ effīctātē, qm̄m̄ in eis subto
vñm̄, in dīpendēs s̄t̄, nō mīlē. L. 33. l. 1. n. 2.
P. dīpendēs s̄t̄ nō qd̄, deq̄s vñm̄ subto, vñm̄ illēt̄is
in uñm̄, vñm̄m̄t̄is s̄t̄ illēt̄is s̄eñḡo, et vñm̄m̄t̄is s̄eñḡo nō lē-
p̄t̄is, nō r̄pugnāt̄ vñm̄ h̄oī; fīm̄ illēt̄is s̄t̄t̄ab̄. S̄t̄t̄ab̄ s̄t̄
dīpendēs r̄pugnāt̄. R̄pugnāt̄ s̄t̄ p̄t̄is, s̄t̄ mīlē dīpendēs, p. dīpendēs
mīlēnōis, si ad illēt̄is, qd̄ vñm̄ vñm̄t̄is s̄t̄t̄ab̄. Qd̄ vñm̄ vñm̄t̄is
s̄t̄, nō dīpendēs mīlē dīpendēs ad talēt̄is s̄t̄t̄ab̄. Qd̄ mīlē mīlēnōis
s̄t̄t̄ab̄, vñm̄ mīlē dīpendēs nō p̄t̄is, qd̄ s̄t̄t̄ab̄ p̄t̄is
ad p̄t̄is qd̄ dīpendēs, qd̄ p̄t̄is qd̄ p̄t̄is p̄t̄is p̄t̄is, p̄t̄is
vñm̄ oī dīpendēs, sit mīlē dīpendēs, vñm̄ p̄t̄is ad talēt̄is s̄t̄t̄ab̄, vñm̄
p̄t̄is, si in dīpendēs nō p̄t̄is, qd̄ s̄t̄t̄ab̄ p̄t̄is
vñm̄, vñm̄ p̄t̄is qd̄ p̄t̄is: ut oī p̄t̄is vñm̄ p̄t̄is, vñm̄ p̄t̄is
creaturā, vñm̄ p̄t̄is p̄t̄is vñm̄ illēt̄is: et ut p̄t̄is, nō p̄t̄is
vñm̄ s̄t̄t̄ab̄, vñm̄ p̄t̄is vñm̄ illēt̄is: et qd̄ vñm̄ vñm̄t̄is, qd̄ vñm̄ vñm̄t̄is
mīlēnōis, nō dīpendēs mīlē dīpendēs, p. dīpendēs ad p̄t̄is qd̄ dīpendēs.

ia nō auctor f. ordinis ad extrinsecum p̄fū, seu nō repugnare.
Quicquid presumus, factum arguere in queritur,
ut dicens, nullatenus virtus. Sic in maxime p̄fū-
bi, q̄miam nō repugnare de à loco, munere foret p̄fū-
sime nū extitit Dei; ut ita Dicitur, p̄fū lucis p̄fūlūm & in
Patre q̄d p̄fūlūm vobis, & in Pate & Filiō sp̄fūlūm Sanctis; q̄d p̄fū
videt mōrum, admittere in Deo p̄fūlūm negotiis, sive
nō repugnare ad extēnditio, q̄miam nō admittit p̄fūlūm p̄fū
p̄fūlūm, nū p̄fūlūm Dicuntur. Et s̄c̄as iis p̄fū
s̄c̄ipi p̄fū sit prior sua auctor, s̄c̄ nō repugnare ad extēnditio
s̄c̄ p̄fū, repente in Deo, extitit Dei & alter, q̄d p̄fū s̄c̄ipi;
nō repugnare, ut prior extitit, q̄d est ab eo quod si domille-
rit, haec cum extitit Dei alter, sit de via ceterorum Dei, &
p̄fū aliquis p̄fū s̄c̄ipi, nō ipso Deo.

Pro hunc agii reatu abz. adiunt, nam suum possum; Physico alienam, et alieno logiam, & en logis prie, a iure taliter est, ut semper natio cum suo actus omnibus sit, aliando vero domine actus ei prie, & prie se sit, & repugnare, que prius logica, cum illius hinc sit repugnare, & voluntas, ut amet, & non detest, aut repugnare illius, aut amat voluntas. Dicunt ergo in Deo non habere Physicon prius, adiunctionem, quoniam haec videtur dependendam a iure, ut illa auctoritate de genio Deo repugnat. Et priece qui hoc posse Physico, nunc suo actus omnibus prie taliter dicuntur, Tantum vero nunc quoniam, sine ente. 2° dicunt non habere in Deo prius logiam, & posse sit illi, unde suo actus ius prioris scripti eodem ratione remittat ut per ea fari in Deo omnibus logiam, & actus omnis hinc logi cunctationem, priece, illo ordinem scripti ad posse. Nam si remittens & remittere in, hoc est prie logis, iura actibus inseparabiliter cunctationes, & nihil si agit in repugnatione scripti. Non non repugnat Deum ei, Patri sitra non repugnat ei Patrem Deum.

*S. Sabastiæ domini nino d. sp. dux' temp. mihi
visione fuit iudeus qd p̄m, eo mō, qd p̄m
d. nō sit aliquar rōe p̄lōr̄ sua altr̄; ita ut p̄m ḡm p̄.*

sius, & perfectus, actus suo prior sit perfecte, ut ipsa perfecta p*ri*
 o*p*; p*ro*posito r*ati*o ne*re* legi con*su*ntu*s* di sui actu*s*, imp*er*fecte co*nt*
 sit prior, ut i*n*iquissime p*ro*p*ri*e*z* e*st*, n*on* unde*m* illi*s* videt*s*, ill*e*
 n*on* up*re*gnano*ad* extendere*in* Deo, m*is* ch*i* signo*r*ati*o*
 e*st* p*ri*us, q*uo*d sit ext*er*io*s* ips*u*s De*us*. Et i*n*stabilit*u* r*ati*o*s*, q*uo*d
 pos*it*u*m* su*de*b*at* De*us*, ext*er*io*s* actualere*u* de*ci* tu*s*, i*n*ihil*s* in De*o*
 nihil*s* in De*o* p*ri*us s*igni* pos*it*u*m* pos*it*u*m* e*st* ips*u*s ext*er*io*s*
 i*n*ihil*s* in parte*s*, m*is* aliquo*s* signo*r*ati*o*
 p*ri*us n*on* repugnat*s*, m*is* aliquo*s* signo*r*ati*o*, q*uo*d sit*s*, n*on*
 ha*bit* ext*er*io*s* signo*r*ati*o*, i*n*perf*ect*io*n*um*s* aliquo*s* in De*o* pr*ou*unt*s*, cum*s*
 min*u*nant*s* eternit*u* D*omi*nam*s*, q*uo*d cum*s* ha*bit* prior*t* signo*r*ati*o*
 optime*s*it*s*, ut p*ot* in d*omi*ni*s* d*omi*ni*s* liber*s*, m*is* ill*e* n*on* p*ri*us
 in ali*o* signo*r*ati*o* e*st*, futura*s* i*n* tal*e* de*ce*nt*u*, q*uo*d ext*er*io*s*
 sent*u*o*s*, m*is* p*ri*us e*st* poss*ibil*itas*s*, q*uo*d e*st* futura*s*, ut d*omi*ni*s*
 d*omi*ni*s* de*sign*o*s* futura*s*, i*n* f*in*it*u*, i*n* i*ter*min*u*, i*n* det*er*min*u*
 a*De*o*s*, ut f*ir*ma*s* signo*r*ati*o*, & m*in*imal*o*ni*s* h*ui*us*m*is** d*omi*ni*s*
 d*omi*ni*s*, etern*u* i*n* i*n* De*o*, n*on* m*is* ali*o* instant*u* ident*ic*ia*s*, n*on* f*or*
 en*s*, Ex*ist*o*s* p*ri*o*s*, con*ced*im*u* m*is* De*o* priority*s* originis*s*, & p*ar*
 ante*s* f*il*ius*s*, & ut*er* sp*iritu* sanctu*s*, q*uo*d ha*bit* prior*t* signo*r*ati*o*
 t*al*y*s*, ut*s* tollent*s* i*n* multato*s*, m*is* eternit*u* d*omi*ni*s* p*ar*
 n*an*i*s*, q*uo*d a*par*iti*s* signo*r*ati*o*, & i*n* i*n*ou*en*ti*s* adm*itt*are*s* in De*o*
 & up*re*gnano*s*, & i*n* ali*o*, al*iq*uo*s* o*p*ro*pos*it*o*, & i*n* q*uo*d e*st*
 i*n*ou*en*ti*s* ill*e*o*s* adm*itt*are*s*, & m*is* ali*o* signo*r*ati*o* i*n* i*n*ou*en*ti*s*
 prior*t* ext*er*io*s* De*us*, q*uo*d cum*s* ill*e*o*s* prior*t* i*n* signo*r*ati*o*
 t*at* i*n* mult*u* m*is* eternit*u*, & null*u*o*s* i*n* instare*s*, i*n* q*uo*d e*st*
 signo*r*ati*o* ext*er*io*s*.

Signo*r*ati*o* ultimo*s* i*n* sub*st*io*s* i*n* p*ro*p*ri*e*z* sum*pt*o*s*, h*ab*et*s* ali*o*
 g*ra*te*s* i*n* i*sp*l*et*a*s*, & p*ri*o*p*le*ta*s**, q*uo*d p*ar*te*s* m*in*u*to*o*s*, q*uo*d
 a*logia*s** R*ati*o*s* d*omi*ni*s* i*n* ad*dict*am*s*, cui*s* m*is* e*st* ex*pli*c*at*
 & mem*br*o*s* d*omi*ni*s*, nam*s*, t*er* sub*st*io*s* n*on* i*n* i*sp*ositionem*s*
 ali*o* signo*r*ati*o* ext*er*io*s*, ap*er*ti*s*, t*er* n*on* s*er*v*ant* i*n* sub*st*io*s* i*sp*l*et*as*s*. Si
 n*on* n*on* i*n* sub*st*io*s* i*sp*l*et*as*s*, sub*st*io*s* i*n* mem*br*o*s*, i*n* sub*st*io*s* sing*ula*ri*s*,
 q*uo*d n*on* m*is* u*er*gent*s* i*n* i*sp*ositionem*s*, ut P*etr*us, paul*us*, h*ab*et*s* ex*equ*
 i*n* sub*st*io*s*, q*uo*d i*n* sup*er* mem*br*o*s* & i*sp*l*et*as*s*, i*n* m*is* f*ac*it*s*, v*ia*
 sub*st*io*s*, & s*ecundu*o*s*, q*uo*d i*n* i*sp*ositionem*s* & i*n* i*ter*ad*dict*as*s*. R*ati*o*s* 2*o*

D 2 ann. g. quicq; subtrahit viens opelat, & inopelat, si ille vici-
gat, si aliozane. L'ge subtrahit inopelat, pudent subtrahit
opelat, in qm spemendam, tangit in totu, & opelat, qd or-
det: subtrahit vñ opelat, pudent a subtrahit inopelat, tangit opel-
at, vñ opelatioris: si vñ vñ, si luci dependet, qd subtrahit
opelat, & inopelat vñ participant nemo subtrahit vienore, de
vngue, qd subtrahit, qm hinc ad iniungit in diverso gie. for-
tio, hñ et iniungit atque proportionis, si attenta misericordia
vñ opelatioris dependet suorum membrorum, si solus cidentis
tristes, in nro subtrahit, intinorem participatio, ab aliis membris;
L'ge m'z atque aader occupacione dat, ut diversus, subtrahit
vñ sumptum, sparsatum ad opelat, & inopelat in transpon-
denti, vñ hinc in loq'z, qd subtrahit, t' in hys, qd qd dispa-
lent nam p' dependamus, qm dicit. dei membra, subtrahit ade-
quata cidentias, intinorem deo nequem, signu e, qd n' er-
eb' cap. hoc pueniat, qm ex nro transponenti, cui ammuni-
cipij nichilatur, inferiori misericordia imputat?

S. C. C. f. 1. 2. Et querunt subtrahit nobilitate vincat quod non est aequalis.

Propositio huius s. difficultas, vñq; n' sit, si de
admittib' nobilitate, non subtrahit sparsitate excedet quicq;
vñc' nro, & ultra librum, vñc' nobilitate, superari, & vñc'
hinc in fine subtrahit. Hoc tam idem informare fit, id qd
alioz' opposuerit, vñc' nimisrum, attingere productio
subtrahit, qd subtrahit ipsi, vñc' ducunt, caro m'z subtrahit operat;
et hoc ex modo dei excellencie, usque superari subtrahit:
id hoc valde amare ut n' R. hys. c. i. q. 15. a. 3. dicim?
vñc' attingit subtrahit, qd virtutem subtrahit vñc' si inopelat
vñ subtrahit vñc' & vñc' præli illam adiuva. T' mo uera, nec
vñc' virtute opelat p'fit pluere abud accio, ut expletione
dicit D. Thom. m. 1. at 3. q. 4. a. 3., cas, ut manu' e
se hinc, ad e' ita ad operam; id accio, id 3. q. 4. a. 3.
subtrahit, qd vñc' virtute subtrahit operat. Mag. difiul-

ultas in hac via se offert, in quinque signis, quae
in alterius dñi, supernis videlicet, videntur subiecta esse
ut q̄d dicunt, cum sit ens, q̄d se extens, videlicet excedere auctoritatem
q̄d est, q̄d existat.

1° sententia docet, Trinitas supradicta, et Homo in q̄d
est de simplicitate, in re specifica, nobiliora in su-
perioribus, Hoc sententia est aperte Durandi, in 3. de 2. q. 1. ubi ad-
ficitur, unionem inter Deum, et spiritus, sicut visum placuisse, in me-
tibilibus, te auctoritas sit, p̄iuus ab eo unionem subiectam. Neq.
unionem humilitatem ad Deum. ita sententia Ricard. p. 2. q. ult-
ima ad finem. Fabril. Et 1. q. 2. a. 3. dub. 4. Marsilius
p. 3. a. 2. ad 2. Quod Valentius, q̄d 2° 2° L. 3. q. 6. p̄iuus.
2°. q̄d, dicitur, gratiam, in re specifica, auctoritas super-
ioris, in nobilioribus simplicitatibus, q̄d subiecta; q̄d se allegat. S.
Dicitur 1° 2° q. 2° 3. a. 3. ad 3°. Finitime huius sen-
tentiae est q̄d fieri potest, ut una non genita, minus perfecta, q̄d
alio non genita, est habet q̄d alio q̄d perfectam non, seu si genita
q̄d vincitur, in operatione, ratione specifica, q̄d non genita nobilior
estmetra est ad aliam rationem. Ita q̄d auctoritas in gratia, et in
ratione auctoritatis significativa, est habet q̄d operis, sive ratione spe-
cifica, nobilioris ordinis, ut potest significari, q̄d est habet subiecta, q̄d
sunt enim ad nobiliora q̄d non potest, q̄d significativa, dicitur, ut in
2° disp. Liuum. q̄d actione significativa, subiecta est nobiliora;
M. positio, dicitur, q̄d est potest nobiliora q̄d, q̄d corpus non vivere
est impotens, q̄d sit, q̄d corpus vivere, ut ex propria potestate, non
nobilior est in vivere, q̄d vita carni: est habet nobilioris, q̄d di-
ficiens nobiliora ad celos, q̄d non corruptibilis, q̄d corpus vi-
vere est habet ad formicam Neq. q̄d corruptibilis est, et a celo
facile separari.

2° sententia dicitur sententia est potest. Si aliqua per-
sona, vincatur aliquod, vel oīd. auctoritas significativa,
ea potest, ratione subiecta rationes non ad ratione dicitur. Et hoc
in primis, ita subiecta est, ut significativa sit, et opposita q̄d non
perfecta, nisi de ratione nobilioris. Dicitur, dicitur ad aliquod ratione
significativa, vincimus illare rationes, q̄d falsum est, q̄d subiecta, et

quando supernali est vincat et accens supernale pars min. Beatus
Beatus et aeternus. Vt n. actus istius, ut est nobilitas unionis hypostati-
tibus, gen. dicitur min. quia bonum visibile infinitum,
rationabile est, et immutabile est, et immutabile est deo, gen. dicitur
rationabile est visibilium potest ut videtur Beatus, est enim creaturam ratione-
nabilem, potest coherendi, cum sola haec unum videtur valere. Unio
no hypostatis, est enim creaturam, sine rationabili, sive una-
tionib; visibilium, coherendi potest, cum eis non rationabili, potest assumi, gen.
unio hypostatis, vincitur in nobilitate, quia enim rationabili est, a
visu Beatus, et aeternus. Mittit gloriam P.P., et locum pera-
scripture, et creationis preferunt, nihil est in mundo, illa vide
apud ultimum Malochitum S. 133 veste.

Hac in via, et modo, nulli mecum ponendis, si cogi-
tante consideremus, ad 2° modum quod secundum 1° sententiam
P.P., illam mag. est falsam, si vellet hoc quod in gloriis ostendit,
quoniam corporis non vincunt, sed est genitrix infinitus unigenito vincenti;
et similiter ad calvorum, et de hinc simplicitate ratione, quia un-
ius vincunt et hanc ad formicam; Cum autem ratione, et hinc vi-
cunt ad formicam, sit de fato, simplicitate nobilitatis, et ex qua
nobilitas simplicitate operis resulant, genitrix est in corruptibili-
tate, et en virtute calvi dicunt, et nobilitate in genitrix, non in simplicitate, am-
plius namque nobilis est vincere, et cedere, genitrix manimati; genitrix in ca-
bo, vincitudo sit, inanimata, ut in corruptibilitate.

P.P. 2° sententia propositio dicit, et ratione unionis
nobilitas ad rationem, et supernam hypostatis sit, et est causa quoniam
nomen rationis, subtilitas est, superior est accens, quia supernale, et
intensa ostendit. De ratione. n. nobilitatis ad rationem, et supernam, ma-
nitudo est rationis, quoniam ultra subtilitas, et probabilitas sunt futura sup-
ernali, et in nobilitate, excedent entis ratio subtilitas, sed illa ratio
ratione est nigris subtilitas, et supernalis, genitrix vincit accens, nec supernalia.
Est ratione, et ratione punita projecto facta, illam rationem supera-
bit, et ratione statim in nobilitate, et ratione hypostatis fortior, et
coherendi, rationabile est, et immutabile est. Hanc tria rationes rationabiles,
est ratione, ratione, ratione, et ratione. Unde ratione hypostatis
potest coherendi non videtur, et tunc illam potest assumere, et in-

De nā irrah, hūn n̄ p̄fēt n̄p̄fēt hōm, q̄m n̄ p̄fēt hōmificare,
et p̄fēt hōm n̄m̄ m̄hōlōm̄, s̄anctifīcūs m̄hōlōm̄ d̄, ex eo q̄l m̄hōlōm̄
ty. Ist. H̄z̄ d̄ h̄z̄ B̄az̄, q̄m̄ ip̄e a h̄z̄ p̄fēt, et h̄z̄ uia,
m̄ h̄z̄ h̄z̄, n̄ q̄ȳc̄t m̄h̄z̄, q̄r̄ v̄m̄ h̄z̄p̄fēt, et h̄z̄ d̄ h̄z̄
m̄ m̄h̄z̄, h̄z̄ t̄l̄ n̄ h̄z̄, n̄ h̄z̄ s̄ancto capaci s̄anctificij,
h̄z̄ m̄h̄lōm̄m̄ ȳ m̄ h̄z̄, offēnt̄, offēnt̄ s̄anctō m̄h̄lōm̄
v̄nēndo m̄ acto 2°. Et r̄s̄o h̄z̄t̄, n̄n̄c̄o ēt̄ r̄s̄o d̄i m̄
acto 2°, nisi m̄ r̄s̄o p̄fēt̄, n̄ h̄z̄ s̄anctō p̄fēt̄ exercere, offēnt̄
v̄p̄fēm̄. C̄m̄' n̄is̄ a h̄z̄ exp̄fēt̄ h̄z̄, v̄d̄r̄, q̄l̄ v̄l̄d̄, m̄
m̄h̄z̄, m̄h̄lōm̄ v̄s̄ionij, s̄anctas cum m̄h̄lōm̄
A. S. 3. p. 1.

Elphantus amphelictus D'Orbigny. *Var. 1.* *forma 3.* *f. a.*

mag. nobilitate visorum, separata cum unione
aliquæ similes simplicitat dicitur. Sec. 1. tomus 3. p. 1.
q. 1. 2. D. ad 2° p. p. q. i. et d. arguit, quod
aliquæ multæ præstigijs rixos super intencione, ex id est, p. p. q. i.
in id fatus d. rati, d. illi conciliat p. rixos; mox rati et imp-
ficiuntur m. rati d. rati; ut, inquit, in p. p. q. i. p. p. q. i. n. rati,
sæc. p. d. rati arguit, optimis p. rixos, mag. nobilitatione, alius
p. p. q. i. rati, si d. ratiat p. p. q. i. n. rati, a. q. i. et tali rati.
Et s. rati, non alio p. p. q. i. rati, est, d. ratiat n. rati impul-
tione; op. d. rati. n. rati p. rixos colligit mag. nobilitatis illius, opa-
ratus sum p. rixos videlicet, summis n. rati n. rati, et ab illis,
q. i. tali, n. rati; q. i. n. rati sensim, q. i. tali, q. i. rati erit. N.
in tali n. rati, in d. rati arguit, q. i. p. p. q. i. rati a. q. i. libet,
n. rati d. rati illius in e. s. i. n. rati p. rixos, q. i. n. rati d. rati, q. i. n. rati d. rati,
d. rati p. p. q. i. rati, p. p. q. i. rati n. rati. Tunc 2° p. p. q. i.
P. rati, s. rati q. i. q. i. p. rixos vitalis, q. i. d. rati, nobilitate et unione,
hypostaticas, nec p. rixos n. rati sensim, simplicitat tali, n. rati
hypostaticas et nobilitatione, non sit subiecta, d. rixos sicut, hoc
et n. rati, n. rati d. rati p. p. q. i. rati, q. i. n. rati.
nobilitate s. rati, q. i. d. rati vitalis! P. rati p. rixos scriptura, q. i. n. rati
q. i. p. rixos videlicet dicitur, accid. supradictum, amorem videlicet
P. rati p. rixos, et rati, et nobilitatione subiecta, d. rati, et n. rati de
subiecta extit, de q. i. opposita p. rixos, etiamque, d. rati p. rixos
quod p. rixos: d. rati p. rixos, sec. accid. et nobilitatione, n. rati
d. rati p. rixos, m. q. i. s. q. i. nobilitas mag. s. rati q. i. et n. rati
p. rixos, mag. d. rati p. rixos, ut rixos mag. explicabitur.

Opponitur sententia, tamen nomine, quod P.P. ponebat hinc
minor est, non secundas. In primis d' aperte D. Thom.
L. 2^a q. 110. a. 2. ad 3° ubi in Sacra fidelitate iste, sed mer-
tans agit Sanctus Doctor. Quod autem gratias nobiliorum quae esse
aies, quod gratiarum est expeditio dominus bonitatis; non autem, quod est ad misericordiam
vendi. Ex eis utique est. Sed gratias domine appellari nobiliorum
est. Doctor Iustus, hoc est gratias, magis exprimit Deum, ut P.P.
gratias; et non in modo vnde vendi, ex iis nobilitatis amplitudines in
sufficiens, et auctius desumuntur. Quod et Sacra sententia Corinthis ad hunc
statu D. Th. L. 2^a q. 23. a. 3. q. 27. de ratione
a. 1. ad 6°. Secundum super id ex his fidei Regula. 1. q. 1. 214.
c. 3. n. 17. quod ad videlicet supponetur, loquitur Et. q.

Prius 2° haec sententia, ex P.P. 2°. Mat. t. 2. d. 11. ubi
appellat auctius, et absolute unius, et interpres, et
est in superiori sententiâ, non auctius sit, quadrat quod sit auctius;
quod sit auctius, et non auctius, et non absolute auctius nobiliorum, non
est in P.P. 1° de hunc illeme Mat. 22. n. 11. ubi de lege
nuptiali et Domini legi, appellant gratias, auctius nobiliorum, et ad
pulsitudinem exponuntur; et explicat facit D. Hilarius, quod per
gratias ad exemplum, et iustificationem Domini sit, semper in letenior
responde restat; quod haec actio supradicta, semper reputande esset
in ente ignorantiorum, quod est haec subiectio, non quod est in aliquo auctio-
nali. Quod 3°, quod est in iis, quod est auctio, et subiectio, et de ac-
tuore, et dicto auctio, et oblatione, et oblatione proportionem, habet per ad-
dictio, et rationem in 4° lib. 1. q. 1. quod in iis vno auctorat alterius
auctio, illud auctorat, et quod alio auctorat prioriter deplacenter, ratio-
ne semper est, omnia illud auctorat, et auctorat, quod summa de auctio, per
Inventio, presentat auctoratio, ut auctio in iustificationem prioriter, auctio
postea, et de auctio in iustificationem, tamen auctio auctio, semper ex parte
nobiliorum. Namque prius, quod Domini auctio, et iustitiae poneatur, et ad eam, et
ad eam, non est auctoratio auctio, et nobiliorum prius. Propterea, de iusti-
tia medico, et non prius presentat, ut sicut dicuntur, ita de sententia,
ut et sit nobiliorus, quod est.

Prius 4° 3° obiectio non, nobilior quod de iustitia
gale, et cum independenter a sententia independenter, quod

extitit in alio, dependens a subiecto ratione, ut est ratione genere
 intima, sit est extat p. se. Unde ratione ipsius, non vero
 posito sit una subiecto sive sumpta, ut et. dicitur. Non autem p.
 ratione, sed ratione in alio, cum in hoc ipsius esse posita sit. quia
 est ratione, sed sit nisi vincet in eius, genere supradicta, in debet
 ratione, positione certa, genere, genitum ex independentia, subiecto
 p. sit, colligimus supremam nobilitatem Dei, sicut aliam nobili-
 tatem. Complicata existente, si est, ex independentia determinata, huius
 a subiecto indictionis, colligimus mag. nobilitatem, ut p. independentia
 est, ex modo. Et min. nobilitatem illius, p. a subiecto indictionis inde-
 pendens est. Magis vero est p. p. obliterandi eius subiecto, c.
 accientis. Sed recte colligitur, dominus mag. p. minor. Post
 fortuna P. aduersa p. subiecto modicam, et nobilitatem
 accientis, si remittit subiecto, non enim subiecto viam, et aliis via-
 rebus viam accientis. Non quod ei nobilitate subiecto, accientis, non
 viam partens, entis natus in subiecto, colligamus in accienta, non
 enim entis supradictis. Ita est genitum subiecto sumpta, et
 ratio extendit p. se, a genere ratione separata, et transundens, velut
 videlicet in eo non est genere subiecto determinata, nec soluta est in subiecto, videlicet
 sumpta. Et est, non genere ratione, parti. Non tamen ratio est accientis,
 sed viam ex parte extendit in effectu, tangens in subiecto indictionis,
 transundens est, dependens ad eum nisi, et ad omnia accientia, quae acci-
 entia determinata; quod si subiecto, non viam ratione vincerebat accientis,
 et non ratione partens nobilitatem, illud vincet, sicut in eam
 parti, videlicet ratio est extinditur, et non p. p. sup-
 radictis accientis, videlicet ratio est accientis extendi in ratione, et longe
 est minor, ratio extendit p. se.

Proponit etiam hanc proportionem, genere sufficiente p. se
 inde. Tunc ratione, qd. non facit nos, a genere
 est efficit nobilitatem, et p. se. Ita genere sufficiens, reddit nos
 nobilitatem, genere non subiectum, et id est laudabile, aliis salutis
 p. se in his, seu supradictis, quod sicut accide subiecto. Ac-
 gerant nobilitatem. Quod concordante magis, negando ratione minori,
 Nam ratione subiectum, non nos reddit subiectum, dum reddit ratione
 non ratione subiectum, qd est minor p. se extat. Ratione non supradicta,